

σε κομματιαστές ανταυγείες
 λαθρεπιβάτες γυαλισμένων καραβιών
 που γλιστρανε αδειά.

Κι εμείς ασπρομαυροί
 αφηναμε τις συγκεντρώσεις
 και τρεχαμε μ' ένα πανί
 καρφωμένο στο κρανίο
 προς τα κει που γυαλιζε
 Βρεθήκαμε στο μολο με τ' αγαλματα
 τα τυλιγμένα
 έτσι νιώθαμε
 σφυρίζοντας δίπλα
 στο ξεθωριασμένο φωνογραφο.
 Τα βραδύα στο τζαμί του καφενείου
 γυαλιζε το μακροστενο κορμί της.
 Πάλι ειχαμε χάθει
 στην τομή του γκριζου και του ασπρου.

WALKING SHADOW

Κι όταν κυτταγες
 τη ρωγήμ στον τοίχο
 με περισυλλογή
 κι όταν ο ήλιος χρυσιζε
 στα διαφανα μαλλια σου
 κι όταν μιλαγες τ' απογεματα
 στην πλατεία
 κι εγραφες καρτες διάφορες
 καταλαβαινες
 κι όταν μαζευες χνουδατα λουλουδια
 φυτεμενα σε πετρινες μνημες
 κι όταν χαραζες
 τον κοίλο εαυτο σου
 τον κυρτο
 ηξερεις
 μετα ξεχαστηκες
 ακουσες τον ξυλινο ηχο
 την ωρα του εσπερινου
 κι ιδρωμενη εσκαβες
 πλαϊ στο καδρο

Ξεχωνοντας και θαβοντας μαζι
κοκκαλα και κιτρινισμενες συνηθειες.

ΜΟΥΣΚΕΜΕΝΟΙ ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ

Οπως τοτε
που κατεβαιναν τα σκαλια
μιλουσαν για ηφαιστεια
και φοινικικες γραφες
αυτος περασε
κανοντας τσουληθρα στην κουπαστη.
Αγγιξε τις αμφιβολιες
που αφηναν τα διαφανα φτερα
και χορευε τα βηματα του γαμου
στην ακρη της λιμνης
Ξενος αναμεσα
σε μουσκεμενους Βαβυλωνιους.
Πονεσε
ενας Βαβυλωνιος ανασαινει
σ ερημους διαδρομους.
Κι ηταν βολικα' μερικες φορες
ο θολος
τα χρυσα ψηφιδωτα
τα παραθυρα
οι γραφες
οι τσουληθρες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΚΑΡΟΥΜΠΙΑΣ

ΦΟΒΟΣ Η ΛΥΠΗ Η ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ

Ειμαι μικρος
Πολυ μικρος (νηπιο σχεδον)
Κι αταξιδευτος στη γαλαζια θαλασσα'
Και δεν οριζω τη γλωσσα μου
Μητε τη ρυτιδωμενη κοιλια
Του πανεξυπνου ελεφαντα